

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Ing. P. Ch., zastoupeného JUDr. Otýlíí Pavlíkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Lidická 28, proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, Praha 1, Štěpánská 28, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2005, čj. 8 Ca 61/2004 – 24,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se zamítá.**
- II. **Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. **Odměna zástupkyně žalobce JUDr. Otýlie Pavlíkové, advokátky se určuje částkou 2425 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2004, čj. FŘ-8769/15/03, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti výzvě k úhradě daňového nedoplatku vydané Finančním úřadem pro Prahu 5 dne 11. 3. 2003 pod čj. 99904/03/005911/0187 podle § 73 odst. 1 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále též daňový řád).

Usnesením Městského soudu ze dne 15. 2. 2005, čj. 8 Ca 61/2004 - 24 bylo vysloveno, že tento návrh (žaloba) se odmítá. Zároveň bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení a byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, městský soud dospěl k závěru, že předmětná výzva není

rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a je tak vyloučena ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včas kasační stížnost. V ní dovozuje, že se jedná o rozhodnutí přezkoumatelné soudem a že byly splněny podmínky § 65 odst. 1 s. ř. s. Dále uvádí, že byly splněny podmínky k vyslovené nicotnosti napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti vyjadřuje nesouhlas se závěry stěžovatele a zejména poukazuje na to, že dotyčná výzva je jen procesním rozhodnutím, kterým stěžovateli je sdělováno, že neuhradil daňové nedoplatky, které již byly vyměřeny platebními výměry. Proto žalovaný navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti. Vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Jak vyplývá z ustálené judikatury i Nejvyššího správního soudu, exekuční výzva podle § 73 odst. 1 daňového řádu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., ale úkonem, jímž se upravuje vedení řízení. Žalobu proti takové exekuční výzvě proto správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 70 písm. a) a c) s. ř. s.]. Na tom nic nemění, uplatnil-li žalobce v žalobě proti exekuční výzvě materiální důvody proti dřívějšímu pravomocnému rozhodnutí v daňové věci samotné. Takovými důvody se soud již zabývat nemůže. Co do podrobností právního zdůvodnění je možno odkázat především na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2004, čj. 1 Afs 22/2004 – 72, publikovaný pod č. 976/2006 Sb. NSS (viz též www.nssoud.cz). Soud neshledal ani v této právní věci důvod od tohoto závěru se jakkoli odchýlit. Městský soud v Praze tedy žalobu stěžovatele v této věci právem odmítl, neboť se jednalo o nepřipustný návrh na zahájení řízení. Pro úplnost je nutno (se zřetelem na obsah žaloby i kasační stížnosti) uvést, že soud může zvažovat otázku nicotnosti rozhodnutí a o této nicotnosti i rozhodnout jen na základě přípustné (věcně projednatelné žaloby).

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Protože bylo již rozhodnuto o samotné kasační stížnosti, nebylo samostatně rozhodováno o návrhu stěžovatele (dodatečně upřesněném) na přiznání odkladného účinku této stížnosti.

Úspěšnému žalovanému, jak vyplývá ze spisu, náklady řízení nad běžný rámec výdajů nevznikly. Proto bylo rozhodnuto, že se tomuto účastníku řízení náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Zástupkyni stěžovatele ustanovené pro řízení o kasační stížnosti podle § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznává soud odměnu v celkové výši 2425 Kč, tj. za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč a náhradu hotových výdajů 75 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1992 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006 a za polovinu úkonu právní služby ve výši 1050 Kč a náhradu hotových výdajů 300 Kč podle § 11 odst. 2 a 3 a § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve znění účinném od 1. 9. 2006.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu